

предметів від авторитетних викладачів провідних університетів. Такі як: Prometheus, Coursera; EdEra; TED (Technology, Entertainment, Design) некомерційний проект, який кожного року в Единбурзі та Лонг-Біч збирає зі всього світу науковців, бізнесменів, політиків, активістів.

З кожним днем онлайн-навчання користується попитом не лише у світі, й в Україні. Адже завдяки різноманітним проектам всі охочі можуть стати студентами. Головне – це бажання вчитись та доступ до інтернету.

Крім цього можна дистанційно здобути платну освіту в різних вищих навчальних закладах навіть за кордоном в таких вузах як: Кембриджський університет, Гарвардський університет та ін.

В наш час онлайн навчання набирає велику популярність і уже істотно починає конкурувати з вищими навчальними закладами, бізнес-школами та ін. Таким чином зменшується велика кількість офлайн здобувачів менеджмент-освіти і зменшується кількість студентів у вищих навчальних закладах.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Сайт про ВУЗи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ru.osvita.u/vnz/guide/search-17-0-56-0-0.html>

2. Сайт з рейтинговими списками абітурієнтів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://abit-poisk.org.ua/rate-review/>

УДК 005.21

Тесленок І.М.¹, Моїсеєнко А.І.²

¹ канд. екон.наук, доц. ЗНТУ

² студ. гр. ФЕУЗ-513м ЗНТУ

РОЛЬ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ В ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-ВИРОБНИЧОГО ПІДПРИЄМСТВА

Функціонування підприємств в сучасних умовах висуває на перший план вирішення низки проблем, що пов'язані з вибором і закріпленням відповідної частки ринку, формуванням конкурентного статусу підприємства і його підтримки в умовах загострення конкурентної боротьби. Стабільний довготривалий розвиток підприємства можливий лише за умови визначення чітких довгострокових цілей і розробки конкретних шляхів їх досягнення. Добре продумана стратегія, на основі якої буде здійснюватися управління діяльністю підприємства, дозволить йому не тільки активно розвиватися, а й забезпечити важливі довготривалі конкурентні переваги.

Проблемам формування стратегії розвитку підприємств присвячено багато праць таких вітчизняних та зарубіжних учених, як І.Ансоффа,

І.Єршової, І.Пічуріна, Ф. Колера, М. Портера, Р. Румельта та ін., які об'єднують цілу систему різних поглядів на питання формування стратегії: на визначення основних складових стратегії розвитку підприємства, вибір виду стратегії та методів, які допомагають перетворити стратегії в життя і добитися позитивного результату від її використання.

Розвиток організації є незворотнім процесом, і необхідність змін рано чи пізно виникає незалежно від того, якої ідеології розвитку дотримується організація, які пріоритетні напрямки її функціонування. Однак, від того, як будуть здійснюватися зміни, залежить ефективність функціонування організації та її існування в цілому.

Слід зауважувати, що будь-яка стратегія, обрана конкретним підприємством, завжди має індивідуальний характер, бо вона формується і впроваджується під впливом багатьох чинників. Процес вибору стратегії проходить за допомогою аналізу усіх сторін економічної діяльності підприємства, ринку на перспективу (аналіз попиту і пропозиції), можливостей організації, бюджетно-податкової політики, впливу господарських тенденцій на економіку підприємства.

Поняття «стратегія» і «розвиток» тісно пов'язані між собою. З одного боку, вчені, що досліджують проблеми стратегічного управління, розглядають розвиток як результат реалізації стратегії. З іншого боку, вчені, які розробляють теорію організаційного розвитку, визначають стратегію як інструмент забезпечення розвитку підприємства [1]. Стратегія розвитку підприємства може бути визначена як довгостроковий план, який містить комплекс рішень щодо вибору напрямку розвитку підприємства, визначення його основних цілей, а також моделі дій щодо формування та ефективного використання його потенціалу і дає можливість створення сприятливих внутрішніх та зовнішніх умов для успішного подолання основних стадій розвитку [2].

Науково-виробниче підприємство – це на сам перед інноваційне підприємство, яке проводить наукові дослідження і розробки разом з їх освоєнням у виробництві і випуском продукції. Як правило, в структуру підприємства входять науково-дослідні, проектно-конструкторські, технологічні структури, дослідні і промислові виробництва. Механізм інноваційного підприємства є способом організації інновацій, сукупності спонукальних мотивів, економічних форм і методів управління системою нововведень, що складається під впливом ринкової кон'юнктури та державного регулювання. Головним спонукальним мотивом запровадження інновацій стає не потенційний прибуток як результат досягнення конкурентних переваг, мінімізації витрат, а можливість створити новий ринок або нову нішу на ринку, тобто новий попит за рахунок появи на ринку принципово нових продуктів або диференціації існуючих продуктів [4].

Інноваційна діяльність передбачає перегляд існуючих в галузі методів створення цінності для споживачів, з тим, щоб задовольняти нові потреби клієнтів, підвищувати цінність продуктів, формувати нові ринки і нові групи споживачів для підприємства. Результатом її є те, як підприємство змінює цільові групи споживачів і як вона виходить на ринок, тобто поставляє свої продукти або послуги до кінцевого споживача.

Отже, підприємство, що здійснює інноваційну діяльність, значно відрізняється від інших підприємств за якістю та меншою витратністю власної продукції, цим самим здійснюючи вплив на технологічні та ринкові умови і вищий рівень конкурентоспроможності. Саме тому необхідно чітко визначити фактори, які впливають на інноваційний розвиток підприємства. За умов нестабільної економічної ситуації в Україні і таким підприємствам необхідно приділяти увагу саме тим чинникам, які можуть надати додаткові переваги для стратегії розвитку їх бізнесу.

Підводячи підсумок, можна виділити основні важелі розвитку науково – виробничого підприємства: менеджмент підприємства, фінансовий стан підприємства, інформаційна забезпеченість діяльності, техніка та технологічне оснащення самого підприємства, кваліфіковані кадри, законодавче забезпечення та навколишнє середовище.

Розвиток науково – виробничого підприємства може забезпечити лише ефективне функціонування усіх факторів. Таке можливе лише за умови вибору правильної стратегії розвитку, яка буде враховувати розвиток високих технологій, нової техніки, нової організації праці і виробництва, що забезпечить високі показники економічного росту та нададуть змогу вирішити важливі економічні, екологічні та соціальні проблеми.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Виханский О.С. Стратегическое управление: Учебник. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Гардарики, 2002. – 296 с.
2. Савицкая Л. Стратегическое управление компанией – 2002. – № 3 (87).
3. Семенович А.І. Роль стратегії в діяльності підприємства//П'ята Всеукраїнська науково-практична Інтернет-конференція «Україна наукова» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/index>.
4. Сизоненко В.О. До питання про державне сприяння розвитку інноваційного підприємництва // Мале підприємництво в Україні: Збірник наукових праць.- К. 2009.